

Zübeyir Daras

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.9.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Zübeyir Daras (1963)

HAYATI

Tokat İli Erbaa İlçesi Doğanyurt Nahiyesi'nde doğdu. İlk ve ortaokulu köyünde tamamladı. 14 yaşında bağlamayla tanıştı. Sivas Lisesinde başlayan lise eğitimini zamanın siyasal olayları nedeniyle tamamlayamadı. Daha sonra Tokat Ziraat Meslek Lisesini kazanarak, mezun oldu, 1983 yılında Tarım teknisyeni olarak Erzincan'da ilk görevine başladı. Adıyaman ve Tokat'ta çalıştı. 1986 yılında Tokat Ziraat Fakültesi M.Y. O Seracılık Budama ve Aşılama bölümünü bitirdi.

Memuriyeti süresince birçok şivil toplum örgütlerinin yönetim kurullarında bulundu, başkanlık yaptı. Bağlamaya olan tutkusu nedeniyle önemli besteler yaptı ve yapmaya devam ediyor.

Eserleri:

Şiir Kitabı, 'GÖLGEMDEKİ GÜLÜM'

Ah Öyle Olsaydı

Herkesin suçunu bir bir alnına
Su Tanrım sıralayıpta yazsaydı
Nice nice kostaklanıp gezenler
Utanıp girecek delik arardı

Duyduğuyla dostlarını kınayan,
Selam verip aslı nedir sormayan,
Komşusunun karısını sınanan,
Kendisini acep nasıl aklardı?

Çıkamazdı sokaklara hırsızlar
Dışlanırdı toplumlardan soysuzlar
Kocasını boynuzlayan huysuzlar
Yüzlerini elleriyle saklardı

Sanırsın ki aha şimdi uçacak
Fırsat kollar uçkurunu açacak
Ah bir bulsa amuduyla yutacak
Üçü beşi nikahına sokardı.

Görmedik bilmedik şimdilik aklar
Sözde sakal ile günahı saklar
Namuslu bildiğimiz nice zatlar
Üçü beşi bir yatakta soyardı

Fitre zekat çalıp eve götüren
Müridiyle oynaşmayı hak bilen
Takkeyi alnına uzatıp hemen
Alın açmak günah diye yayardı

Helal gören kendisine talanı
Çizgilerle çizilirdi yalanı
Az gelirdi çok esnafa alını
Önü yetmez arkasına yazardı

Onlar dır ki mü'minlerin önderi
Eve alır beğendiği minderi
Onlarında yazılsaydı halleri
İmam kalmaz camilerden kaçardı

Aşık Daras yeter artık zorlama
Olur olmaz adamlara hırlama
Vekili de yazsam olurdu ama
Onlarda benim.....

Zübeyir Daras

Alınıyorum

Sen beni bırakıp gittin sevgilim,
Terk edilmişliğe katlanıyorum,
Hiçbir şey yok gibi birde sevgilim,
Nasılsın diyorsun; alınıyorum.

İyiyim desem hiç inanır mısın?
Kötüyüm desem derman olur musun?
Öyleyse nasılım ne soruyorsun?
Hatrımıda sorma; alınıyorum.

Kırıldı bir kere düzelmez kalbim,
Sonbahar kış oldu tüm ümitlerim,
Hiçbir şey yok gibi birde sevgilim,
Karşımda ağlama; alınıyorum.

Bırakıp gidenler zoru geçerler
Geride kalanlar kora düşerler
Gönlüne küs olur terk edilenler
Küsküne hal sorma; alınıyorum.

Zübeyir Daras

Aşkımla Ağlamadı mı?

Kapından içeri eloğlu girerken,
Yüreğin çıldırıp kopamadı mı?
İhanet tenini öpüp kokluyorken,
Aklın başından fırlamadı mı?

Olmaz ki bana hiçbir ilaç çare,
Kapanmaz çok büyük açtığın bu yare,
Dokunma acıyor kalbimdeki hançere,
Vicdanın bir kere sızlamadı mı?

Bir aleme küstüm yalnızca sana mı?
Zalimin zulmü her demde bana mı?
Tenimden ayırdın kastın bu cana mı?
Kalbindeki aşkımla ağlamadı mı?

Koydun yüreğime demirden perde,
Bir metre eksilmez bin kilometre,
Aşkımla geri ver kalmasın sende,
Yüreğin sızlayıp kanamadı mı?

Ben sana gelemem gel deme bana,
Bir daha susayıp kanamam sana,
Aşkımda ömrümde bitti dünyada,
İlk ve son aşkımdın anlamadın mı?

Yıkıldı bedenim kurudum özümde,
Böylemi yapılırdönmekse sözünden,
Sel olup boşaldım ah iki gözümde,
Senin de gözyaşın akamadı mı?

Bestelenmiştir

Zübeyir Daras

Aşkınin Kokusuna Hasret

Çiçekler açtığı zaman kırlarda,
Uzaklarda çok uzaklarda,
Esintiler koptuğunda,
Boram, boram kokusu gelir
Aşkınin...

Yaylaları güneşin ışıltısı bastığında,
Gökte bulutlar ağladığında,
İlk damlalar düşerken toprağa,
Çiçeklerin elbiseleri ısladığında,
Boram, boram kokusu gelir,
Aşkınin...

Bazen de akşamın gölgesine daldığımda,
Taaa gecenin ortasını bulduğumda,
Bir kendime kızıp bir sana dolduğumda,
Boram, boram kokusu gelir
Aşkınin...

Sancılar başlayınca mart ortasında,
Ayaz la güneşin inatlaşması var ya,
Ve bir bahar sevdası tutar dallarda,
Buket, buket çiçekler açtığında
Boram, boram kokusu gelir
Aşkınin...

Bu sözler belki bir şaşkınin
Belki bir düşkünün
Veya küskünün
Ne fark eder gülüm
Boram, boram kokusu gelir
Aşkınin...

Zübeyir Daras

Aşkta Yasak Olur mu?

Sana vazgeç diyorlar,
Kalbin huzur bulur mu?
Bize yasak diyorlar,
Aşkta yasak olur mu?

Nikah derler önceden,
Günah imiş bu yönden,
Ey çekilin önünden,
Aşkta yasak olur mu?

Aşk bu adı üstünde,
Sevgi tüter içinde,
Aklın varsa seninde,
Aşkta yasak olur mu?

İnsan özgür kalmalı,
Aşık olan almalı,
Aşka taraf olmalı,
Aşkta yasak olur mu?

Ben aşkın patronuyum,
Ne ilki ne sonuyum,
Ne de tek ben konuyum,
Aşkta yasak olur mu?

Daras sevmiş alırsa,
Sıkı tutar kalırsa,
O da başka bulursa,
Aşkta yasak olur mu?

Zübeyir Daras

Atın Bombaları Atın!

Atın bombaları atın!
Filistin'e, Irak'a, Afganistan'a.
Atın bombaları atın!
Yetmez;
İran'a, Lübnan'a, Türkiye'ye,
Atın, atın! ...
İnsanlık buya,
Büyüklik buya,
Büyük devlet olmak buya atın!
Medeniyet buya;
Atın, atın! ...
Bu işte senin medeniyet dediğin Batın...
Atın bombaları atın! ...
Döktüğünüz kan petrolden çok,
Fosil olacak toprağa düşen can,
Petrol olacak toprağa akan kan,
Atın atın! Atın bombaları atın!
Ölen sizden değil,
Ölen çocuk değil,
Kadın, ihtiyar değil,
İnsan değil, can hiç değil.
Atın, atın! ...
Ölen sizden değil.
Atın bombaları atın! ...
Bomboş bir gezegene,
Canların olmadığı yere değil;
Yaşadığımız dünyaya atın!
Kuşlara, taşlara atın.
Bu işte senin medeniyet dediğin Batın.
Atın bakalım atın! ...
Özgürlük koydunuz adını katliamın,
Öyleya;
Ölüm özgürlüktür...
Anadan, babadan özgür edin yavruları.
Hiç durmayın devam edin.
Atın bakalım atın! ...
Yaşasın(!) senin medeni dediğin Batın.
Kahrolsun! Buna medeniyet diyen aklın.
'Medeniyet dediğin tek dişi kalmış canavar'
Ey Akif! Kalk!
Dişlerini yaptırdı o tek dişli canavar...
Sarı öküz çok bizde alın,
Yüzer biner alın, alın...
Zafer mi istiyor sunuz?
Zafer daima mazlumlarındır!
Zafer daima ezilenlerindir!
Zafer haklı iken ölenlerindir!
Hüsran daima saldırganındır!
Hüsran daima katillerindir! ...
Atın bombaları atın,
Yaşadığınız gezegene atın bakalım atın...
Bu işte senin medeniyet dediğin Batın.

Atın da nefessiz bir dünya yaratın,
Atın da zilletin çukuruna birlikte batın.

Zübeyir Daras

Ayrılık

Her geleni nazlı yarin sanırsın,
Teninde canını ezer ayrılık.
Ölüme dönüş yok der alışırsın,
Gözünün önünde gezer ayrılık.

Bin tabibe sorsan yoktur çaresi,
Filimle görülmez bunun yaresi,
Yarı verseler de olmaz hevesi,
Aşığın aklını bozar ayrılık.

Neyleyim baharı neyleyim yazı,
Felek tırpan vurup biçmiş bizi,
İnce ince vurur kalbime sızı,
Vurdukça sineme azar ayrılık.

Vedalar edilip eller kopunca,
Gönüller kırılıp diller susunca,
Selam bile vermek yasak olunca,
Şu koskoca dünya mezar ayrılık.

Zübeyir Daras

Ayrılık Ebed Oldu

Saçlarıma aklar doldu,
Sevdiğim gitti gideli.
Bu ayrılık ebed oldu,
Yıllar geçti görmeyeli.

Yalan dünya seni netmeli,
Alıpda başımı getmeli,
Nazlı yare haber etmeli...

Ömür geçer yanmayınan,
Fani göçer ganmayınan,
Birgün döner sanmayınan,
Akıl uçtu görmeyeli.

Yalan dünya seni netmeli,
Alıpda başımı getmeli,
Nazlı yare haber etmeli...

Zübeyir Daras

Ayrılık Garındayım

Sen beni bırakıp gittin gideli,
Seni unutmaya çalışıyorum.
Bedenim harabe kalbim yareli,
Sensiz yaşamaya alışıyorum.

Ayrılık ayrılık zalım ayrılık,
Yalnızlık garında kaldım ayrılık,
Öturdum raylara gidiyor canım,
Ölümü aşkımdan aldım ayrılık.

Neyleyim vefasız aşkında bitsin,
Benimle bu acım mezara gitsin,
Bir daha seversem Allah kahretsin,
Şimdi yalnızlığa alışıyorum.

Hasretin kor oldu seraba daldım,
Ölümcül derdimi ben senden aldım,
Ayrılık garında yatıya kaldım,
Sensiz uykulara alışıyorum.
Bestelenmiştir

Zübeyir Daras

Bana da Bir Mucize

Nara düştüm kimse yardım etmedi,
Göster Mevlam bana da bir mucize...
Sona geldim heyhat çabam yetmedi.
Nolur Mevlam bana da bir mucize...

Teller ayrı akort ettim uymadı
Anam babam kulak verip duymadı
Benim halim hangi dine uymadı
Nolur Mevlam bana da bir mucize...

Ahbaplarım ataşımı yaktılar,
Ben su dedim dostlar odun attılar,
Hem kınayıp hemde riya kattılar,
Nolur Mevlam bana da bir mucize...

Davut geldi koca nehri yol ettin
Firavun'u Nil dibine el ettin,
İbrahim'in ataşını göl ettin,
Nolur Mevlam bana da bir mucize.

Mirac derler bu gecenin adına,
Mü'min varır ibadetin farkına,
Yükselttiğin Muhammed'in hatrına,
Nolur Mevlam bana da bir mucize.

Zübeyir Daras

Ben geldim

Aç kapıyı ayrılık aç! Ben geldim,
Sevdamı gömdümde yüreğime ben geldim,
Bitirdim... Bütün ümitlerimi yitirdim...
Yok ettim çarelerimi.
Yaktım bütün gemilerimi.
Hani istiyordun ya çoktandır beni,
Aç işte kapıyı ayrılık aç! Ben geldim ben...

Aç kapıyı yalnızlık aç ben geldim,
Dönmemecesine bir daha,
Uçsuz bucaksız sahilllerinde,
Aşılmaz dağlarında yarimin,
Savurdum sevdamı.
Kucaklaşıp geldim vedalarla.
Ve hep sende kalmaya.
Aç kapıyı yalnızlık aç! Ben geldim ben...

Aç kapıyı suskunluk aç! Ben geldim,
Kalemim yazar, dilim susar,
Doldurdum içime acılarımı,
Anlatılmaz, paylaşılmaz, söylenmez derdimi,
Sana aldım da geldim.
Ebediyyen susmaya,
Yani sana geldim.
Aç kapıyı suskunluk aç! Ben geldim ben...

Zübeyir Daras

Beni Çok Oyalama

Alacaksan al beni,
Aşk oyunu oynama.
Yeter artık sevgili,
Beni çok oyalama.

Seninlede olmuyor,
Sensizde hiç olmuyor,
Bu nasıl aşk Allahım,
Aklım ermiyor.

Acımazsın canıma,
Zehir oldun kanıma,
Senden hayır yok bana,
Beni çok oyalama.

Seninlede olmuyor,
Sensizde hiç olmuyor,
Bu nasıl aşk Allahım,
Aklım ermiyor.

Bazen açar gül gibi,
Bazen kaçır yel gibi,
Bazen bana el gibi,
Cilvesi oyalama...

Bestelidir.

Zübeyir Daras

Beyaz Havlun

Aylar oldu, yıllar oldu, bitmedi sevdan,
Senden sonra başka bir el tutmadım inan,
Bir beyaz havlun vardı ya, hala elimde,
Gözyaşımın lekeleri durur üstünde.
Bir gün onu ben görmeden anam yıkamış,
Bu ne? diyo çok uğraşmış yine çıkmamış.
Adını yazmıştın ya hani bir kenarına,
Bu ne? diyo garip anam; okuyamamış.
Kenarına işlediğin kırmızı oya,
Ne güzelmiş diyor anam; kim yaptı sana?
Beni yalnız koyan; o yaptı dedim ana,
Eli uzmuş, maharetliymiş dedi bana.
Koyarım onu hep yastığımın yanına,
Öpüp- koklarım geceleri doya doya...
Yüreğimde kaynayan şu gözyaşlarımın,
Köpüğünü alırım koklaya koklaya...
Hasretin delirip çöktüğünde başıma,
Bu hatıranla ayar çekerim kafama...

Zübeyir Daras

Bir Gül

Sana onlarca, yüzlerce gül getirebilirdim;
Solunca atılacak...

Şana bir gül getirdim ki;
Ömür boyu saklanacak! ...

Zübeyir Daras

Bitirmişim

Her gece yataktan çıkıp,
Vakitsiz sigara yakıp,
Uyumadan sabah edip,
Yıllarımı geirmişim.

Ayrılık varmış sonunda,
Fevri döndü ah onunda,
Yetmez gibi ben yanında,
Aklımı da yitirmişim.

Daras kurudum solmadan,
Yorgunluğum ıkarmadan,
Azrail canım almadan,
Ben ömrümü bitirmişim.

Zübeyir Daras

Bizim Dansımız

Ver aşkım ellerini, başını koy göğsüme.
Çalan bizim sazımız, kazandı bak aşkımız,
Bu gece biz yıldızız, kalmadı hiç korkumuz,
Açıldı bak şansımız, bu dans bizim dansımız.

Seninle ağlamaya ve seninle gülmeye,
Yaşamaya ölmeye, varım aşkım her şeye,
Hep alnından öpmeye, sevip mutlu etmeye,
Gel uçalım göklere, bu dans bizim dansımız.

Uyan uyan kör uykudan, rüya değil bu yaşanan,
Bak kim bu sana sarılan, yüreğine aşkı salan,
Ömür boyu senin olan, senden başka herşey yalan,
Mutluluksa budur olan, işte bu bizim dansımız.

Bestelenmiştir

Zübeyir Daras

Bizim Ellere Hasret

Ŗu bizim ellerin has bahaları,
Boy verip atımı gl söyleyin?
ıkıp zirvesine yüce dağları,
Nolur benim için seyran eyleyin.

İnsan sevdiğinin halın sormaz mı?
Nicedir halleri gelip görmez mi?
Felek vurduysa kul elin vermez mi?
Dindirin derdimi nedip neyleyin.

Anam babam sağmı sylen bileyim,
Kara tirenlere binip geleyim,
Bende vatanıma gidip leyim,
Aman gurbet ele meyil vermeyin.

Ne gündüzler gördüm geceden acı,
Sanada dert ldum ey güzel bacı,
Sen ki bacım benim gönlümün tacı,
GardaŖ gibi yaren varmı söyleyin.

Đaras'ın suçunu eŖip oymayın,
lr isem gurbet elde koymayın,
zerimden elbisemi soymayın,
Bu garipte gurbet Ŗehidi deyin.

Zübeyir Daras

Bu Gzlerim

Kalbim kanıyor,
Şana söyleyemiyorum.
İçim yanıyor,
Şana söyleyemiyorum.
Sustum artık biliyor musun?
Susturuldu...
Söyleyemiyorum sana,
Yüregimden akan tatlı sözleri.
Zor be güzel sevgili, çok zor!
Gözlerimi görmek için var bilirdim,
Ağlamakta varmış,
Gözyaşı dökmek te varmış be güzel,
Görmek için sandığım bu gözlerden...

Zübeyir Daras

Deli gönül

Nazlı yarin varlığına
Doyamazsın deli gönül
Hep düşersin yokluğuna
Saramazsın deli gönül

Sevdayı çekmeyen bilmez
Çekenlerin bahtı gülmez
Sever ise neden gelmez
Soramazsın deli gönül

Sözlerini hep tartarsın
Darılır diye korkarsın
Saatlerce yalvarırsın
Kıramazsın deli gönül

Var mı bize yarin hayrı
Uçtu gitti bizden gayrı
Onun yolu senden ayrı
Varamazsın deli gönül

Eller sarmış senden önce
Saramazsın sen bak anca
Sana yine pembe gonca
Deremezsin deli gönül

Yarı yolda kalacaksın
Derdi ondan alacaksın
Sana derim yanacaksın
Duramazsın deli gönül

Zübeyir Daras

Deli Gönül II

Bu dünyaya neye geldin
Bilemedin deli gönül
Ömür bitti sona geldin
Göremedin deli gönül

Bir meleğe tutuldun da
Başaklar gibi soldun da
Mecnun gibi del oldun da
Diyemedin deli gönül

Tabiplik değil bu yare
Ayrılığa olmaz çare
Ellerimi nazlı yare
Veremedin deli gönül

Ayrılık bir çeşit ölüm
Sevdan verdi bana zulüm
Gezdiğin bağlarda gülüm
Deremedin deli gönül

Bıraktı yollarda yaya
Serdi beni boydan boya
Nazlı yari doya doya
Sevemedin deli gönül

Tutamadım oy gelini
Uzatıp veren elini
Gülümün yarelerini
Saramadın deli gönül

Susuz koydun aşkım n'oldu
Yandı gülüm hazan oldu
Yarımız nerde? Kayboldu
Aramadın deli gönül

Bir meleğe sevdalandım
Örmeler inen bağlandım
Uçtu elimden, ağladım
Alamadın deli gönül

Sevdiğim gittin gideli
Akar gözlerimin seli
Yüregimdeki güzeli
Kıramadın deli gönül

Uyanıp aynı yataktan
Yürüyüp aynı sokaktan
Ömür boyu bir tabaktan
Yiyemedin deli gönül

Hançeri bağrına vurdum
Viran oldu evim yurdum
Bir yüreğe yuva kurdum
Kalamadın deli gönöl

Ölüm bazen lazım cana
Bir kurşun sık sana bana
Alnımızın ortasına
Vuramadın deli gönöl

Derdimi döksem yollara
Başı dumanlı dağlara
Yarım ile bir mezara
Giremedin deli gönöl

Zübeyir Daras

Deli Gönül III

Deli gönül kime stem eylersin,
Sen istedin düştüm gurbet ellere.
Sevdiğime beni pişman eylersin,
Sen düşürdün beni dilden dillere.

Bir nazlı yar bulup eğlendin gezdin,
Onunda kalbine adımı yazdın,
Şimdi benim ile arayı bozdun,
Sen döneksin girdin halden hallere.

Bir görüşte deli gibi bağlandın,
Ayıp sana neden çabuk usandın,
Dönmem artık boşa senin inadin,
Sen götürdün beni gülden güllere.

Yar sevince ondan dönmek var mıdır?
Gurbet elde yaşaması zor mudur?
Sabır eyle artık gözün kör müdür?
Ne bakarsın uçup giden yıllara...

Zübeyir Daras

Doymayacağım

Doymayacağım güzelim ben sana
Yine de sen ellerin olacaksın
Yüreğimdeki bir kapanmaz yara
Sen hayalim olarak kalacaksın

Kaderse canan bendeki de kader
Sordun mu kalbine bensiz ne eder
Şensiz ölüm iki ölümden beter
Ölürken kafamda sen olacaksın

Başında hissedince son yastığı
Işığın sönüp karanlığın bastığı
Ecel seni gül dalına astığı
Son nefesinde beni anacaksın

Anladım ben sana doymayacağım
Kalbime başka yar koymayacağım
Ölürken aşkına şerh koyacağım
Mahşerde arayıp sen bulacaksın

Zübeyir Daras

Dön Gardaşım

Bu can çağrı benden sana,
Sen masumsun dön gardaşım.
Kim kızarsa kızsın bana,
Sen masumsun dön gardaşım.

Gün görmedin agalardan,
Medet umdun PKK dan,
Sığındığın sarp dağlardan,
Çalışmaya in gardaşım.

Düştün zalim pençesine,
Çek restini cümlesine,
Şahin gibi tepesine,
Kanatlanıp bin gardaşım.

Mehmedine gürşun sıkma,
Bu hatırı fazla yıkma,
Kendinide nara yakma,
Sen mü'minsin din gardaşım.

Hep beraber halleşelim
Kenetlenip elleşelim,
Gonca gonca gülleşelim,
Mis kokalım gel gardaşım.

Baştan başa burcu burcu,
Sen tuğla çek bende harcı,
Ozanın halkına borcu,
Ben söylerim bil gardaşım.

Şehitlerim darılmasın,
Yakınları alınmasın,
Başka dallar kırılması,
Benim korkum kin gardaşım.

Daras sana olsun kefil,
Ne yaparsın susuz sefil,
Sen mi ben mi biz mi gafil,
Söyle bana kim gardaşım.

Zübeyir Daras

Dönmedim

(Şair tarafından bestelenmiştir)
Söz verdi de döndü deme,
Dönmedim gülüm gülüm.
Başım yere gömdü deme,
Gömmedim gülüm gülüm.
Ateşime söndü deme,
Sönmedim gülüm gülüm.

Silemedim kaderimi,
Tutamadım ellerini,
Gör kalbimin ateşini,
Sönmedim gülüm gülüm.

Şans bizide görsün dedim,
Görmedi gülüm gülüm.
Mevlam seni versin dedim,
Vermedi gülüm gülüm.
Ömür boyu sürsün dedim,
Sürmedi gülüm gülüm.

Şu dağları yıkamadım,
Kör kuyudan çıkamadım,
Ulu Hak'a çok yalvardım,
Vermedi gülüm gülüm.

Zübeyir Daras

Ey Benim Gülüm

(Şair tarafından bestelenmiştir)
Sende büküldün hey bende büküldüm,
Dünyaya doydun mu hay benim gülüm.
Üst üste koy malın; al ömrü geri,
Beni üç kuruşa sattın ey gülüm.

Yaprak olup rüzgârlarda savrulduum.
Şaşkın olup ağaçlara sarıldım.
Beddua etmedim, sade darıldım.
Ardında mahşere kaldım ey gülüm.

Dağlarımıza gel gör bari halım,
Kuşlara taşlara sor bari zalım,
Papatyalar yoldum çıkmadı falım,
Gelir mi gelmez mi saydım ey gülüm

Zübeyir Daras

Ey Millet

Acilen bir baba yiğit çıkmazsa,
Hurafeye koşuyorsun ey millet.
Bu treni biri raya sokmazsa,
Faciaya gidiyorsun ey millet.

Aydınların koltuk derdine düşmüş,
Zenginlerin keyfi âleme düşmüş,
Dürüstlerin başın derdine düşmüş,
Uçuruma gidiyorsun ey millet.

Laik anti laik hacı hocası,
Aynıdır hepsinin vergi levhası,
Sana hakarettir yardım torbası,
Dilenci mi oluyorsun ey millet?

Peygamberin servetini harcadı,
Hak olsaydı O da servet kurardı,
Yoz Müslüman iktidarda katladı,
Bunu niye görmüyorsun ey millet?

Orduyu millete dinsiz saydılar,
Dinin üzerinden bizi soydular,
Hepimizi saf yerine koydular,
Neden hesap sormuyorsun ey millet?

Ne cafcaflı mitinglere katıldın,
Utanmadın bir çuvala satıldın,
En kötüsü sen çuvala alıştın!
Görmüyor musun kör müsün ey millet?

Zübeyir Daras

Finaller Diyar

İştahı kabardı yine haçlının,
Tekbire hazır ol ey şehit oğlu.
Asırlar boyu hak ile batılın,
Finaller diyarıdır Anadolu.

İslam eli birer birer düşüyor,
Cami avlusuna itler işiyor,
İçimizi hain piçler kaşıyor,
Finaller diyarıdır Anadolu.

Tarihlerin daim yaza geldiği,
İngiliz, Yunan'ın gaza geldiği,
Emperyalistlerin dize geldiği,
Finaller diyarıdır Anadolu.

Kızaklar üstüne gemi bindiren,
Çağları kapatıp terse çeviren,
Geldikleri gibi geri gönderen,
Finaller diyarıdır Anadolu.

O ne güzel millet, ne güzel asker,
Böyle övdü seni yüce peygamber.
Şehitler, gaziler, nice zaferler,
Finaller diyarıdır Anadolu.

Mehmet'tir askeri Türk'tür madeni,
Muhammed Mustafa verdi müjdeni,
Mareşal Mustafa ördü seddini,
Finaller diyarıdır Anadolu.

Zübeyir Daras

Gel Ölüm

Yalnız kaldım bu alemde
Gel de beni sen al ölüm
Yoktur bu derdime çare
Gel de beni sen al ölüm

Küstüm artık ben o yare
Ciğerlerim pare pare
Yoktur bu derdime çare
Gel de beni sen al ölüm

Allah'ıma döndüm yüzüm
Yok dünyada artık gözüm
Bu derdi çekmeye azım
Gel de beni sen al ölüm

Zübeyir Daras

Geldim Yar

Susamıştım aşka gidem içmeye,
Kapının önünde çeşmeye geldim.
Aşkın zehir imiş nerden bileyim,
Bal deyi eğilip içmeye geldim.

Dikenliymiş güller nasıl aldandım,
Açmamış tomurcuk sade gül sandım,
Dikenler içinde kanadım kaldım,
Gül deyi ben seni seçmeye geldim.

Ben kapına dönmek için gelmedim,
Ayakta kurudum amma ölmedim,
Alev alev yandım yine sönmedim,
Kül deyi aşkına düşmeye geldim.

Azrail peşinden bakarken naşım,
Çarpsın bulutlara akılsız başım,
Şicim gibi aksın diye gözyaşım,
Göl deyi gözlerim deşmeye geldim.

Selam olsun benden o sevgiliye,
Çanımı vermişim alsın hediye,
Ölüp de yanında sevinsin diye,
Kal deyi mezarım eşmeye geldim.

Aşk ile dalga dalga çağlayıp,
Kapısında mecnun olup ağlayıp,
Öksüz yağmur gibi ince ıslayıp,
Yaş deyi gözünden düşmeye geldim.

Varmış Daras senin yanmak serinde
Kızgın alevlerin orta yerinde
Fani dünyanın aşk cehenneminde
Kul deyi yunus ca pişmeye geldim

Zübeyir Daras

Gelme Sevdiğim

Boşaldı köyümüz kimse kalmadı,
Bir akıl vermeye gelme sevdiğim.
Sarardı ekinler başak dolmadı,
Bu ne hal görmeye gelme sevdiğim.

Böyle değil idi senin hallerin,
Sen yine bu sene gelme sevdiğim.
Yok mudur izinin? Çok mudur işin?
Halimi sormaya gelme sevdiğim.

Bir buse hakkımı ver o dudaktan,
Yok olmaz dersin geçerim haktan,
Ben seni göreyim bari uzaktan,
Sen beni görmeye gelme sevdiğim.

Ağardı saçlarım belim büküldü,
Kalmadı ağızımda dişim döküldü,
Ciğerim ezildi, kalbim büzüldü,
Yaramı sarmaya gelme sevdiğim.

Verdiğin fanila çekip küçüldü,
Yakam açıldı, düğmem döküldü
Gömleğim eskidi donum söküldü,
Yamayıp ilmeye gelme sevdiğim.

Sensiz geçip gitti kos koca ömür,
İnsan sevdiğini gelir bi görür,
Çok sürmez bu hasret beni götürür,
Gönlümü almaya gelme sevdiğim.

Gün dolandı kışı, baharı buldu,
Bahçedeki armut ak gelin oldu,
Koyunlar kuzular ovaya doldu,
Çiçekler dermeye gelme sevdiğim.

Böyle yarelere çare yok imiş,
Tabiplerde alın götürün demiş,
Eyvah! Be katilim ecelim gelmiş,
Bir tas su vermeye gelme sevdiğim.

Son deminde ömür koş vakit varken,
Benim için yine de vakit erken,
Musalla taşından yolcu ederken
Namazım kılmaya gelme sevdiğim!

Kabrimin başında anmazsan beni,
Dünyada tek sen kal, ölme sevgili
Vallahi o zaman affetmem seni,
Ahrette karşıma gelme sevdiğim.

Zübeyir Daras

Gidiyorum

Gözlerimden sızıp,
Yanaklarımın son ucunda sarkan gözyaşı gibiyim,
Az sonra düşeceğim...
Günler hep akşam oldu,
Sensizlik daim.
Artık valizimi topladım,
Gidiyorum.
Ne kadar beklesem de,
Gelmeyeceksin biliyorum.
Gözlerimden sızıp,
Yanaklarımın son ucunda sarkan gözyaşı gibiyim,
Az sonra düşeceğim...
Gökyüzünde doymuş bulutlar misali,
Kendimi rüzgarlara verdim,
Bilmiyorum.
Nerelere düşeceğim.
Tek bildiğim şey;
Sensizlik daim.
Bende valizimi topladım,
Gidiyorum.

Zübeyir Daras

Gizlişehir

Bilmem dağlarında çiçeğin nedir
Ovaların düzde bir engin midir
Sizde yürekler böyle zengin midir
Aşkım emanet sana gizlişehir.

Benim sevdam oralarda yeşerdi
Unutamam yüzü nede güzeldi
Tanrım çabuk almak için verdi
Gülüm sana emanet gizlişehir.

Evlerin damına kuşlar konarmış
Asmaları kesilince hemen ağlarmış
Kuşları dönmemiş ona yanarmış
Sevdam emanet sana gizlişehir.

Ben orda bir taze fidan dikmiştim
Can suyunu gözyaşım ile vermiştim
Meğer bahçe elinmiş bilmemişim
Hakkım emanet sana gizlişehir.

Bahar gelir açılır eğlenceler
Işıl ışıl olur orda geceler
Gülüm çıkıp yariyle gönül eyler
Öfkem emanet sana gizlişehir.

Denizleri bazen selden azgın mı
Bazen sakin, ölümlerden düzgün mü
Gün batarken kahve gözlüm üzgün mü
Gözüm emanet sana gizlişehir.

Zübeyir Daras

Gözyaşlarımla

Gönül bahçeme bir gül diktim,
Gülümü suladım gözyaşlarımla.
Açtım ellerimi dualar ettim,
Ummana bağlandım gözyaşlarımla.

Sevmeyi bilmeyen bundan ne anlar,
Yüreği yanmayan; zararda onlar.
Çırpınır gül yüzlüm yol verin canlar,
Yollara bağlandım gözyaşlarımla.

Yar ile sohbeta düştüm doyulmaz,
Dünyalar benimdir üzüntüm kalmaz,
Varsın söylesinler, ondan yar olmaz,
Ben sana bağlandım gözyaşlarımla.

Zübeyir Daras

Haber Beklerim

(Şair tarafından bestelenmiştir)
Sensizim, dağıldım, kaldım ay gülüm,
Uzak diyarlardan haber beklerim.
Sevdiğim, yaralım, oy kahve gözlüm,
Geçtiğin yollardan haber beklerim.

Hasretin sancısı ölümden acı,
Kavuşmak değilmiş, aşkın ilacı,
Eller koparmış da bahçemden tacı,
Gülümün dalından haber beklerim.

Köyümün evleri yamaca doğru,
Yüreğimde sızı başımda ağrı,
Seni saramazsam yol göğsü bağı,
Dökülen saçından haber beklerim.

Yokluğun bağırimi od olup yakar,
Gözyaşım seddimi sel olup yıkar,
Ölürsem zannetmem aklımdan çıkar,
Mezarım üstünden haber beklerim.

Zübeyir Daras

Hak Ediliyor

Kimse Yaradan'a isyan etmesin,
Ne gelirse başa hak ediliyor.
Akli olan sağa sola bükmesin,
Ne gelirse başa hak ediliyor.

Kimi malı mülkü üst üste koymuş,
Kimi sürünüyor nefsine uymuş,
İnsan demeliki hak ediş buymuş
Ne gelirse başa hak ediliyor.

Herkes menzilinde kibleye dursun,
Sıdkı bütün edip namazın kılsın,
Bana inanmayan aklına sorsun,
Ne gelirse başa hak ediliyor.

Öfke, isyan, stem, boşa haykırış,
İnsan için bahar, yaz, güz, kara kış,
Budur insan oğlu isyandan çıkış
Ne gelirse başa hak ediliyor.

Geç kalma nefsine sor ara sıra,
Ecel bazen sıra bazen de kura
Başına geleni kendinde ara,
Ne gelirse başa hak ediliyor.

Zübeyir Daras

Hasret Türküsü

Hasretin alev oldu,
Vurur durur sineme.
Kuş olsam ya kelebek,
Dokunsam yüzlerine,
Yuva kursam tenine...

Doğaydım sizin orda,
Güneş olup pencereye,
Işık olup hüzme hüzme,
Dolaydım gözlerine,
Sızaydım yüreğine...

Gecenizde ay olsam,
Bulutlarda kaybolsam,
Gül yüzlüme uğrasam,
Rüyalarına dolsam,
Bir daha hiç doğmasam...

Gel desem gelmez misin?
Gözyaşım silmez misin?
Kan doldu cigerime,
Sen hasret bilmez misin?
Sen özlem bilmez misin?

Ben sensiz yatacaktım,
Sensiz uyanacaktım,
Hıçkırıklara kandım,
Geceyi sabah sandım,
İnan çıldıracaktım...

Vasiyetim var sana,
Dalımda gülüm solsun,
Kabrim yanında olsun,
Duacım sen olursun,
Rahmet dilemem elden...

Bestelenmiştir.

Zübeyir Daras

Hiçbir Şeyin m'oldum

Bana neyimsin diyorsun,
Şimdi senin neyin m'oldum?
Soruyorum hiç diyorsun,
Şimdi hiçbir şeyin m'oldum?

Ne oldun yar sen ne oldun?
Benim iken elin m'oldun?
Bana her şeyim diyordun,
Şimdi hiçbir şeyin m'oldum?

Bensiz de yapıyor musun?
Başkasın- öpüyor musun?
Beni unutuyor musun?
Şimdi hiçbir şeyin m'oldum?

Unutamam o günleri;
Öpüp kokluyordum seni,
Bunca aşkı atıp geri,
Şimdi hiçbir şeyin m'oldum?

Doldur meyhaneci; doldum.
Bu gece kafayı buldum.
Herkesin her şeyi oldum.
Senin hiçbir şeyin m'oldum?

Yollarını bekler iken,
Hasretini çeker iken,
Alev alev tüter iken,
Senin hiçbir şeyin m'oldum?

Merak etme ben giderim.
Dağ taş olur benim yerim.
Yine dua lar ederim.
Senin hiçbir şeyin m'oldum?

Küstüm artık gitmem bağa,
Güz düştü yeşil yaprağa,
Girsem de kara toprağa,
Senin hiçbir şeyin m'oldum?

Çidemem kapından, gitmem.
Öldürsen de sitem etmem.
Candan geçer senden geçmem.
Senin hiçbir şeyin m'oldum?

Elin elimde söz verdin,
Aşk ile yemin ederdin,
Sensiz yaşayamam derdin,
Şimdi hiçbir şeyin m'oldum?

Ne aşkın ne arkadaşın,
Ne sevgilin ne gardaşın,

Ne dostun ne yoldaşın,
Şimdi hiçbir şeyin m'oldum?

Ne gördüğün ne sevdiğin,
Ne yolunu gözlediğin,
Ne uğruna can verdiğin,
Şimdi hiçbir şeyin m'oldum?

Nasıl yaşarsın sen bensiz,
Ölüye döndüm ben sensiz,
Mezara girdim kefensiz,
Şimdi hiçbir şeyin m'oldum

Denizler susuz olur mu?
Güller kokusuz olur mu?
Daras da sensiz olur mu?
Senin hiçbir şeyin m'oldum?

Zübeyir Daras

İnsanlık Can Çekişiyor

İnsanı çözdüm çözel
Gördüm insanlık bitiyor
Kim ne söylese hileli
İnsanlık can çekişiyor

Hem yalancı hemi hırsız
Eğrisi doğrudan arsız
Yoksulu doğuştan bahtsız
İnsanlık can çekişiyor

Hep sefalet yok adalet
Dümendekiler rezalet
Yaklaşıyor ol felaket
İnsanlık can çekişiyor.

Zekat verir haramından
Okul yapar talanından
Bıktım vekil yalanından
İnsanlık can çekişiyor.

Kuzuya dönmüş asilden
Hayır bekleme vekilden
Ümidim yok bu nesilden
İnsanlık can çekişiyor.

Bende bir hain mi olsam
Gidip bir Nobel mi alsam
Beyazı siyah mı yapsam
İnsanlık can çekişiyor.

Dili söyler kalbi güler
Selam verir ölüm diler
Daras sana bir puşt yeter
İnsanlık can çekişiyor

Zübeyir Daras

İşveli Kız

Senin ile muhabbete,
Doyamadım işveli kız.
Aldın beni müebbete,
Ayamadım işveli kız.

Nasıl yaratmış yaradan,
Ben dinlerim usanmadan,
Kaç yıl geçmiş bak aradan,
Sayamadım işveli kız.

Başlayınca sözlerine,
Ben dalarım gözlerine,
Hiç kimseyi sen yerine,
Koyamadım işveli kız.

Gelmedi mi sohbet günü,
Eriyorum günü günü,
Sesin yoksa ben o günü,
Yaşamadım işveli kız.

El koydun gecelerime,
Gündüzleri düşlerime,
Konuşmadan işlerime,
Bakamadım işveli kız.

Aşk oynadık oyun kurup,
Çok konuştuk çok oturup,
Kavga ettin ben el vurup,
Kıyamadım işveli kız.

Kim o derken ben demeyi,
Kucağında bir bebeği
Bir sofrada bir yemeği
Tadamadım işveli kız.

Zübeyir Daras

Kaldım Gurbet Elde

Kaldım gurbet elde yalnız başıma,
Sazımın telleri derdim artırır.
Gözümde dökülür damla aşıma,
Geceler üstüme karlar yağdırır.

Şu bizim ellere gidipte varsam,
Topraklı tepeye çıkıp otursam,
Yaremi suyuyla yıkayıp sarsam,
Tabieler dokunsa yaram azdırır.

Olurmu faydası stem eylesem,
Tersimi dönderdin boş ne desem,
Varıp bir tabibe hastayım desem,
Korkarım derdimi deşip azdırır.

İnsan sevdiğine sarılır yaşar,
El ceylanlar gibi oynaşır koşar,
Benim derdim bitmez dağları aşar,
Felek ayrılığı bana yazdırır.

Daras'ın söküldü ana direği,
Son cemreyi gördü canı yüreği,
Vermiştir eline kazma küreği,
Aşığa mezarın kendin kazdırı.

Besteli

Zübeyir Daras

Kara Mıstık

Bağ evinde alem yapar,
Her gelene mangal yakar,
Pompalıyı göğe sıkar,
Ne alemsin kara mıstık.

Cebi orta eli zengin,
Gönlü zenginlerden engin,
Dostluğuna olmaz dengin,
Sen adamsın kara mıstık.

Akşam olur bağı boylar
Hemi söyler hemi çalar
Beş vakitte namaz kılar
Sen alemsin kara mıstık.

Bağa yapmış tek göz oda
İçinde var türlü moda
Asker bile senin orda
Bir alemsin kara mıstık.

İkimiz bir orda galduk,
İçipde kafayı bulduk,
Sanırsınki zengin olduk,
Yav alemsin kara mıstık.

Bestelidir.

Zübeyir Daras

Kızılıcıkların Altında

Bir bahar gelecektin,
Doğduğum köye doğru,
Menekşeler derecektin,
Kaç bahar oldu? ...
Menekşeler yine doğdu,
Kızılıcıklar sarı çiçek,
Erikler ak gelin oldu,
Bu kaç ilkbahar? ...

Gel be artık kahve gözlüm,
Her bahar ben öksüzüm,
Bir delilik yap bu bahar,
Gel iki gözüm...
Gel de şimşekler altında,
Tutulalım yağmurlara,
Kızılıcıkların altında.
Gel ıslanalım...

Besteli

Zübeyir Daras

Kim Bu Felek Bilen Var mı?

Bir `felek'tir çatıyoruz,
Kim bu felek bilen var mı?
Arkasından atıyoruz,
Kim bu felek bilen var mı?

Bu felek bir insan mıdır?
Melek midir şeytan mıdır?
Yedi başlı hayvan mıdır?
Kim bu felek bilen var mı?

Garipleri nara yakan,
Yoksulları aç bırakan,
Nice ocakları yıkan,
Kim bu felek bilen var mı?

Felek yiyip içen midir?
Kendi ekip biçen midir?
O da gonup göçen midir?
Kim bu felek bilen var mı?

Yaşlanmaz mı yok mu yaşı?
Boş geçmiyor yazı, kışı,
Yok mudur ki başka işi?
Kim bu felek bilen var mı?

Aşıkların kör ettiği,
Kör şeytana benzettiği,
Fazlası var yok eksigi,
Kim bu felek bilen var mı?

Nice gönüller küstürmüş,
Ne gözlere kan döktürmüş,
Nice bilekleri bükmüş,
Kim bu felek bilen var mı?

Daras yeter sen yorgunsun,
Şairler var kafa yorsun,
Aşık, Ozan cevap bulsun,
Kim bu felek bilen var mı?

Zübeyir Daras

Kime Nasıl Dava Edeyim

Ey deli gönlüm! Ey deli yüreğim!
Kaldım yine yalnız soldu bedenim,
Var mı bir sevenim şimdi söyleyin,
Sizi kime nasıl dava edeyim.

Bir zamanlar beni seven var idi,
Aşkı ile yüreğimde har idi,
Uçup gitti zaten ele yar idi,
Seni kime nasıl dava edeyim.

Gözlerimi güllerle ağlattınız,
Derelerde sellerle çağlattınız,
Yüreğimi közlerle dağlattınız,
Sizi kime nasıl dava edeyim.

Sevda kafesimden kuşumu saldım,
Aşk yolunda yine yalnız mı kaldım,
Hiç sitem etmedim hep sitem aldım,
Sizi kime nasıl dava edeyim.

Bir zaman gözlerim yeşil maviydi,
Şimdi gözlerimin rengi değişti,
Bir anda bedenim çöküşe geçti,
Seni kime nasıl dava edeyim.

Mecnun gibi şimdi çöllerde kaldım,
Susuzum, kururdum, hülyaya daldım,
Şahidim tanrım ve akan gözyaşım,
Sizi kime nasıl dava edeyim.

Bilmiyorum yazıyorum ben neyim,
Yaşıyorum geziyorum nerdeyim,
Bir başıma bir üçüncü evdeyim,
Seni kime nasıl dava edeyim.

Hey benim sığındığım yüce dağlar,
Zirvenizden görünür mü o diyar,
Orda bekleyen koca bir sevdam var,
Sizi kime nasıl dava edeyim.

Şimdi gidip o dağlara çıkamam,
Ağaçlara seni hiç anlatamam,
Menekşelerin yüzüne bakamam,
Seni kime nasıl dava edeyim.

Hadi ne kaldı elimde al getir,
Yeter artık ey Allah ömrü bitir,
Al sevdiğim beni mezara götür,
Seni kime nasıl dava edeyim.

Böyleyim canan git der dayanamam,
Bu yazıyı tanrı yazmış kızamam,

Bakma küstüğüme sana kıyamam,
Seni kime neden dava edeyim.

Gözyaşım kalbimin yıktı bendini,
Tar'ı mar ruhumun sensiz bedeni,
Daras böyle harap eder kendini,
Seni kime nasıl dava edeyim.

Zübeyir Daras

Köye Hasret

Yine çöktü gurbet ele gam keder,
Ben köyümü çok özledim netmeli.
Burda herkes oynar günün gün eder,
Böyle olmaz yine köye getmeli.

Köyde adaleti toprak verirdi,
Ne terör ne kapkaç yok tinerci,
Sofraya her gelen helal gelirdi,
Helal süt emdiğim yere dönmeli.

Kuru ekmek vardı yazın torbada,
Meyve sebze zaten dolu yazıda,
Çevürme, sırayüz, çukurtarlada,
İki inek birde tosun gütmeli.

Olukların üçlü beşli aktığı,
Tada gelir peksimetin ıslağı,
Domatese tabak kelem yaprağı,
Kuru ekmek yeşil soğan yenmeli.

Mötürüsde mola verip beklemek,
Köplücede daru çalıp közlemek,
Dipsiz gölde bi dimbolup bi yüzmek,
Olta atıp yayın sazan dutmalı.

Daras der ozana yandan bakmayın,
Hasretim var birde sitem sokmayın,
Ne galdıysa hatırımdan yıkmayın,
Kul yine düştüğü yerden kalkmalı

Zübeyir Daras

Menem Ayrılık

Ne kazandın yürekleri yakmadan
Be ayrılık sen ne zalim bir şeysin
Ne anlarsın gönülleri yıkmadan
Vicdanın yok sen ne menem bir şeysin

Yetmedi mi Leyla ile mecnunlar
Ferhatlara deldirdiğin kayalar
Az mı geldi kerem ile aslılar
Ayrılık be sen ne menem bir şeysin.

Bir yarım var ağlar şimdi orada
Bu ayrılık saldı bizi feryada
Kıydın bize kimler şimdi sırada
Yeter artık sen ne menem bir şeysin

Ah ayrılık seni sorup bulsaydım
O kafanı topuz ile kırsaydım
Şu yarımın hesabını sorsaydım
Sen ayrılık sen ne menem bir şeysin

Hangi seven seni tercih etmiş ki
Sevdiğini bırakıp ta gitmiş ki
Sen girdin ya hangi sevda bitmiş ki
Çık ayrılık sen ne menem bir şeysin

Sevda deryasına beni getirdin
Umman diye çöllerine götürdün
Şu Daras ı sen aldatıp bitirdin
Lan ayrılık sen ne menem bir şeysin

Zübeyir Daras

Muradımsın Yar

Gündüzler öksüzüm geceler yetim,
Canıma can idin sendemi gittin?
Senden başka yoktu gidecek yerim,
Sen muradım alıp kimlere verdin?

Sarılıp boynuma muradımsın derdin yar,
Benden başkasına nasıl karar verdin yar?

Bir daha geçemem o sokaklardan,
Bir daha soramam o çocuklardan,
Evinize baksam kovarlar ordan,
Başım dik gezerdim yere çevirdin.

Sarılıp boynuma muradımsın derdin yar,
Benden başkasına nasıl karar verdin yar?

Bestelenmiştir

Zübeyir Daras

Nazlı Sevgili

Ayrılık düşürdü beni dillere,
Vururlar sevdami yerden yerlere,
Sensizlik beni bir kara mechule,
Aldı gidiyor ah! Nazlı sevgili.

Doynamadım sana, doymadım daha,
Bitmiş aşklar gibi koyma kenara,
Söyle! Kavuşmamız hangi bahara,
Kaldı gidiyor ah! Nazlı sevgili.

Çaremdin, yok oldun, yanıyor bağırim,
Keşmiyor ilaçlar, dinmiyor ağrım,
Bağırsam ummana yetişmez çağrım,
Daldı gidiyor ah! Nazlı sevgili.

Gözlerim göl oldu birikti yaşlar,
Kalbime yar olup oturdu taşlar,
Koştuğum yollara o yalnızlıklar
Doldu gidiyor ah! Nazlı sevgili.

Böyledir dünyanın zalim halleri,
Söyletmez yarine tatlı dilleri,
Sevda bahçesinde açan gülleri,
Yoldu gidiyor ah! Nazlı sevgili.

Turnalar dökülür susuz göllere
Ayrılık düşürür böyle hallere
Yokluğun Daras'ı kızgın çöllere
Saldı gidiyor ah! Nazlı sevgili.

Zübeyir Daras

Ne Gerek Var

Ataş koydun can evime,
Hallerime ne gerek var?
Kelepçe vurdun kalbime,
Ellerime ne gerek var?

Kışa sürdün baharımı,
Hiçe saydın figanımı,
Vurup kırdın bağlarımı,
Güllerime ne gerek var?

Hayat bitti vel hasılı,
Bu ömrümün son fasılı,
Gövdem duvarda asılı,
Tellerime ne gerek var?

Daras eyler dizeleri,
Uyku tutmaz geceleri,
Durmaz akar gözeleri,
Sellerime ne gerek var?

Zübeyir Daras

Ne Yazar

Bir kez olsun hali nice demedin,
Senden bana ilaç olsa ne yazar...
En sonunda bir harabe eyledin,
Sevdan bana ilaç olsa ne yazar...

Hastalandım derdimle nara düşdüm,
Cümle dostlar saldırdı dara düşdüm,
Eyha olmamki artık zora düşdüm
Dostum bana ilaç olsa ne yazar...

Dosta izah yalan yanlış işlermiş,
Ana bile evladını fişlermiş
Demekki sizlere gürşun işlermiş,
Anam bana ilaç olsa ne yazar...

Daras ölmeden naşın sararsınız,
Şaf saf olur namazın kılarsınız,
İtişerek tabutun tutarsınız,
Sizden bana ilaç olsa ne yazar...

Zübeyir Daras

Nerelerdesin

Gülüm gülüm nazlı gülüm nerdesin aşkım
Hasretine katlanamam tükendi sabrım
Buralarda sensizlikten dağıldım kaldım
Ne haldesin, kiminlesin, nerelerdesin?
Nerelerdesin?

Nerdesin kiminlesin gel ey artık ay gülüm
Toz olup yıldız gibi gökyüzüne döküldüm
Kalbinin kapısından yinemi ben sürüldüm
Ne haldesin, kiminlesin, nerelerdesin?
Nerelerdesin?

Besteli

Zübeyir Daras

Olur musun?

Seninle oturup bir köşede dertleşsek,
Ey ahu! Derdimle arkadaş olur musun?
Yalnız derdimde ortak değil ki gerçek,
Ömrümün kalanına yoldaş olur musun?

Uzatıp kollarını boynuma sarılıp,
Ayrışmaz bir hal ile kalbime karılıp,
Levhi mahşerde bile el ele dirilip,
Ömrümün kalanına yoldaş olur musun?

Zübeyir Daras

Ölüm

Ölüm senin için
Acına yok eşin
Dert sarınca başın
Felektir yoldaşın,
Azrail gardaşın.

Ağlamasın anam
Derdim vermez aman
Tabiplerden derman
Gelmez oldu n'oldu?

O gül yüzün solar
Gözde kurur yaşlar
Kefen toprak dolar
Çürür nice başlar,
Yosun tutar taşlar.

Ağlamasın anam
Derdim vermez aman
Nazlı yarden selam
Gelmez oldu n'oldu?

Bir gün vermez izin,
Bayramlarda hüzün,
Daras halin hazin,
Unutulur yüzün
Eller söyler sözün.

Ağlamasın anam,
Geldi geçti zaman,
Dostlardanda kelam,
Gelmez oldu n'oldu?

Besteli

Zübeyir Daras

Ötenazi İstiyorum

Terk edip gittin ellere,
Aşkına kıyamıyorum,
Mahvettiğin ümitlere
Ötenazi istiyorum...

İstiyorum istiyorum,
Bunu senden istiyorum,
Kırlettiğin aşkımıza,
Ötenazi istiyorum...

Sözüm söylenen yalana,
Aşkta vefasız olana,
Bunu yap yakışır sana,
Ötenazi istiyorum...

Söyleme hiçbir şey bana,
Git sarıl sarıldığına,
Terk ettiğin anılara,
Ötenazi istiyorum...

Zübeyir Daras

Puh İlezir Gaşmer

Her gün camiye giderdin,
Gomşularını laf ederdin,
Fene de kötü açık verdin,
Galdın mı ortada oh gaşmer.

Kepaze ilezir yuh gaşmer,
Ahan da yüzüne puh gaşmer,
Maymun şebeke yuh ilezir,
Gaşmer oldun puh ilezir.

Tazı gibi koşuyordun,
Kimi görseñ coşuyordun,
Garıyı bile boşuyordun,
Geldin mi oltaya oh gaşmer.

Akılın fikrin muzurlukta,
Yakalandın samanlıkta,
Çıkmadın yataktan usta,
Öldün mü yoksa oh gaşmer.

Besteli

Zübeyir Daras

Rüya İmiş

Çılgın bir sevinçle birden uyandım,
Dün gece yanıma yine o gelmiş.
Sarıldım hasretle öylece kaldım,
O da benim gözlerimden öpermiş.

Açtım gözlerimi açmaz olaydım,
Yıkıldım yatağa oturup kaldım,
Boş odayı gördüm bende boşaldım,
Benimse gördüğüm bir rüya imiş.

Zübeyir Daras

Sarı Osmana Ağıt

Duydum o da gç eylemiş,
Doğanyurt'un sarıosmanı.
O da canı hiç eylemiş,
Bizim kyn sarıosmanı.

Astım vardı cigerinde,
Fıs fıs taşırdı cebinde,
Geçiverdi mr byle,
Bizim kyn sarıosmanı.

Çok severdi herkes onu,
Laf etmezdi şunu bunu,
Yavaş tutun tabutunu,
İncitmeyin sarıosmanı.

İnsanlığın miri idi,
Gldrmenin piri idi,
Çokta mazlum biri idi,
Bizim kyn sarıosmanı.

Sarhoş ayağına yatıp,
Gldrrd nara atıp,
şakacıktan kolun tutup,
Yol eyleyin sarıosmanı.

Tabutunu al eyleyin,
Tekbirlerle yol eyleyin,
Dıasını bol eyleyin,
Uğurlayın sarıosmanı.

Orhan Agl karşılasın,
Sıtkı Zlf yola çıksın,
Galip abi haşılasın,
zlemiştir sarıosmanı.

Namı Gobil haber versin,
İki Neciplerde gelsin,
Sylen karısında bilsin,
Geldi deyin sarıosmanı.

Oğul Kadir babasıyla,
Torun Murat dedesiyle,
Dnr sami annesiyle,
şen eyleyin sarıosmanı.

Hamit emmi zlmesin,
Gznden yaş szlmesin,
Kt haber sezilmesin,
Syletmeyin sarıosmanı.

Hepisine bizden rahmet,
Dayım oğlu Hacı ahmet,

Velhasılı cümle ümmet,
Karşıluyın sarıosmanı.

Hakkım varsa helal olsun,
Yardımcın Zülcelal olsun,
Cümlemize misal olsun,
Unutmayın sarıosmanı.

Daras sana kurban olsun,
Cümle mümin mihman olsun,
Cennet sana mekan olsun,
Doğanyurt'un sarıosmanı

Zübeyir Daras

Sarıl Bana

Demek bu son gecemiz,
Ayrılık var sabaha...
Kopacak ellerimiz,
Susacak dillerimiz,
Küsecek kalplerimiz,
Dönemeyiz bir daha...

Hadi gel sarıl bana,
Uyanmayalım daha,
Şenden ayrılmaktansa,
Ölüm çıksın sabaha...

Bu ayrılık mecburen,
Nedir bizi bitiren?
Nasıl oldu bilmeden,
Uçuruma getiren,
Nasıl niçin ve neden?
Bilemeyiz bir daha...

Gel aşkım sarıl bana,
Uyanmayalım daha,
Şenden ayrılmaktansa,
Ölüm çıksın sabaha...

Bestelenmiştir.

Zübeyir Daras

Sen Bekle Gönül

Sanma gitti o kıyamet kopacak
Dönecek sevgili sen bekle gönlüm
Belkide bana bir sürpriz yapacak
Dönecek sevgili sen bekle gönlüm

Vefasız değildir eyleme stem
Bir günden bir güne söylemedi kem
Sevmeyi bilendir olmaz endişem
Dönecek sevgili sen bekle gönlüm

Seven her haline döner şükr'eder
Ya selam vermese ölümden beter
Varlığı bir yana yokluğu yeter
Dönecek sevgili sen bekle gönlüm

Zübeyir Daras

Sen Benim Ezberimdesin

Saçının teline kurban olurum,
Kanımda, canımda, bedenimdesin.
Gözümü bağlasan arar bulurum,
Sevgilim sen benim ezberimdesin.

Kör olsam görürüm, gözlerimdesin,
Her satrı aşk kokan sözlerimdesin,
Bir seven yârine başka ne desin?
Sevdiğim sen benim ezberimdesin.

Vallahi de bir gün kaçıp kaybolsan,
Bastığın izleri düz edip bozsan,
Bulurum ben seni bir nefes alsan,
Sevdiğim sen benim ezberimdesin.

Aynalara baksam karşımda sensin,
Sofraya otursam aşımda sensin,
Gözlerimi yumsam başımda sensin,
Sevdiğim sen benim her yerimdesin.

Zübeyir Daras

Sen Kader

Ömür geçti hayal ile düş ile,
Yoldaş oldum hazan ile kış ile,
Hep didindim ekmek ile aş ile,
Lotomusun totomusun sen kader.

İlkokulda Bekir hoca say dedi,
Ortokulda Dursun hoca bey dedi,
Çok okudum yine felek hey dedi,
Lotomusun totomusun sen kader.

Ovalarda tosun güttüm besledim,
Tarlalara üzüm diktim süsledim,
Canım yandı yine sana küsmedim,
Lotomusun totomusun sen kader.

On üçümde tütün kırdım hem dizdim,
Memur oldum yine tarlada gezdim,
En sonunda yeter dedim ben bezdim,
Lotomusun totomusun sen kader.

Ne cüceler adam oldu dev oldu,
Ne sümsükler ocak oldu ev oldu,
Yarım bana düşman ele sev oldu,
Lotomusun totomusun sen kader.

Bir ev yaptım bana ocak olmadı,
Taksi aldım tekeri de kalmadı,
Aptal kafam hala akıl olmadı,
Lotomusun totomusun sen kader.

Nice zalımları bey peder ettin,
Nice yoksulları bin beter ettin,
En sonunda beni derbeder ettin,
Lotomusun totomusun sen kader.

Daras ölür bir gün ne kalır geri,
Yokmuş bu dünyada iyinin yeri,
Namımız kalacak salak, serseri,
Lotomusun totomusun sen kader.

Zübeyir Daras

Seni Zalım

Gör dedin de muradımı,
Görmedim mi seni zalım,
Sür dedin de ben sefamı,
Sürmedim mi seni zalım.

Sensin ömrümün ziyanı,
Gel de gör neyledim canı
Sor dedin de ben sevdanı,
Sormadım mı seni zalım.

Koymadın ki hallerimi,
Kırı verdin ellerimi,
Der dedin de güllerimi,
Dermedim mi seni zalım.

Eşip bozdun yollarımı,
Kırıp attın dallarımı,
Kır dedin de kollarımı,
Kırmadım mı seni zalım.

Düştüm senin uzağına,
Yatamadım kucağına,
Var dedin de ta fiz'ana,
Varmadım mı seni zalım.

Ben sarılısam söz olacak,
Saran kolum kırılacak,
Sar dedin de kucak kucak,
Sarmadım mı seni zalım.

Gönül senin adın deli,
Aklın eser kavak yeli,
Vur dedin de seni, beni,
Vurmadım mı seni zalım.

Hazan sardı her yanımı,
Duy artık şu figanımı,
Ver dedin de ben canımı,
Vermedim mi seni zalım.

Besteli

Zübeyir Daras

Sensiz İlk Akşam

Bu sensiz ilk akşam,
Ölüm sessizliğinde odam,
Yemeğim yok, tek başınayım,
Hiç sönmüyor sigaram.

Gidiyorum dediğin o an var ya,
Çan damarım kesildi o anda,
Ölmeden atlattım ya,
Yaşarım sen olmasan da...

Bu sensiz ilk gecem,
Tüm geceler böyle geçecek!
Nasıl yaşarım?
Yatağım bana mezar,
Eririm azar azar,
Ayrılık vurdu beni,
Sen dönsen de ne yazar.

Gidiyorum dediğin o an var ya,
Çan damarım kesildi o anda,
Ölmeden atlattım ya,
Yaşarım sen olmasan da...

Dinle kahve gözlü kız; dinle!
Hani, gidiyorum dediğin o an var ya?
Hani, ölmeden atlattım diyorum,
Hani, yaşarım sen olmasan da,
Yaşanıyor kahve gözlü kız, yaşanıyor;
İnsan kafayı atlattığında...

Besteli

Zübeyir Daras

Sensizliğimle Başbaşa

şimşekler akıyor, yıldırımlar iniyor yere,
Gökyüzü simsiyah, bulutlar delirdi mi ne?
Yer umutla bakıyor gökyüzüne,
Çoktandır yağmura hasret...
Ve aniden boşalıyor damlalar, sarılıyor toprağa.
Bitiyor hasret.
Kokular yayıyor etrafa toprak,
Mis gibi doğum kokusu bu...
Gelmiştir çoktandır beklediği,
Sevgili...
Ilık bir bahar rüzgarı vuruyor dalları birbirine
Dallarsa ıslanmak için yarış halinde,
Ağaçlar sanki şahittir kavuşmaya,
Ve ben de ...
Ve birden yüreğime bir acı saplanıyor
Toprakta kavuştu yağmura
Yağmurlarım boşalıyor gözlerimden
Seller akıyor yüzümdeki derelerden
Ben kavuşamıyorum,
Sonra...
Sonra yüzümün güneşi doğuyor
Sözcükler dökölüyor dilimden
Mısralar bir hüznün şarkısına doğru
Yol alıyor kalemimden.
Ormanlara gidiyor hayallerim
Başı dumanlı dağlara...
Çekip gidiyor yüreğim,
Kayboluyorum...
Ve bedenim kalıyor burada,
Sensizliğimle baş başa...

Zübeyir Daras

Soramadım

Kör olası felek gözün,
Ben yaramı saramadım.
Bırakmadı beni hüznün,
Gidip ona soramadım.

Bir yürekli kadın bulup,
O yüreğe tahtı kurup,
El ele hem mutlu olup,
Gelip sana soramadım.

Beni boşa bekletmeyi,
Yıllarımı zehr'etmeyi
Gül bahçeme dert ekmeyi,
Dönüp ona soramadım.

Yapamadım çok isteyip,
Para pulu istifleyip,
Malım mülküm aha deyip,
Gülüp sana soramadım.

Çizgi dolan yüzlerini,
Kan ağlayan gözlerini,
Bin perişan hallerini,
Görüp sana soramadım.

Zübeyir Daras

Sultanların Dergahına

Şu karşı dağları duman bürümüş
Bulutlardan ince yağmur yürümüş
Benim gözüm körlerden de körümüş
Bir olmaza gidip gönül vermişim...

Neyleyim şimdi baharı görüp de
Neyleyim gül goncaların derip de
Kırılması ellerimi verip de
Bir olmazı niçin böyle sevmişim.

Havalar ısınır da bahar gelirken
Öter bülbül, güller gonca verirken
Yavrularım yuvamızda beklerken
Vatanımı yurdumu terk etmişim.

Anlamaz ki bu derdimden kimseler
Çözemezler toplansalar hekimler
Aldı beni arasına erenler
Erenlerin cemalini görmüşüm.

Karacoğlan senin derdin bin beter
Aşk olmasa seni burda kim tutar
Veysel de yarının bağrında yatar
Veysel in yarine aşık olmuşum.

Ozanların dillerini bozmadım
Sözlerimi ölçsüzce yazmadım
Karacoğlan koca Veysel üstadım
Aşıkların dergahına dalmışım.

Daras söyler için yakan aşk ile
Ömür biter sevda ile meşk ile
Ol sinemde yarattığın köşk ile
Sultanların sultanını bulmuşum.

Zübeyir Daras

Şehidim Gelir

O dağlarda ne işin var,
Bastığın yer ölüm kokar,
Ateşin bağırimi yakar.

Viraneye döndü hanem,
Ataşlara düştü sinem,
Bu mahşer ne böyle annem?

Al bayrağa sarmışlar,
Namazını kılmışlar,
Omuzlara almışlar,
Şehidim gelir şehidim.

Açın yollarımı dostlar,
Sele karıştı umutlar,
Ayrılık mahşere kadar,
Şehidim gider şehidim.

Zübeyir Daras

Şu Gurbetin Yatakları

(Şair tarafından bestelenmiştir)

Şu gurbetin yatakları,
ŐoĐuktur yatamıyom.
Köyümün has bahçaları,
Ah aklımdan atamıyom.

Nazlı yarım çekip geddi,
Halım yokdur dutamıyom.

Bir çift leylek uçup getti,
Nice canlar geçip getti,
Bana derler kaçıp getti,
Niye laf anlatamıyom.

O gözeli alam dedim,
Ne etsem de alamıyom.

Arım ın üstüne çıksam,
Köyüme yüksekten baksam,
Seller gibi coŐup aksam,
Has bağlara kıyamıyom.

Yaylasına ovasına,
Doğasına doyamıyom.

Zübeyir Daras

Tövbe Ettim

Geldim sana eğik başla,
Gözlerimde kanlı yaşla,
Tanrım beni sen bağışla,
Tövbe ettim, tövbe ettim.

Düştüm dünya batağına,
Girdim haram yatağına,
Sen gör beni bundan sonra,
Tövbe ettim, tövbe ettim.

Sandım ömür bitmeyecek,
Canım diyen can verecek,
Gördüm, böyle gitmeyecek,
Tövbe ettim, tövbe ettim.

Bir Muhammed bir de Sana,
Aşkım olmaz başkasına,
Kulun yalan sevdasına,
Tövbe ettim, tövbe ettim.

Rahman, Rahim, Kerim sensin,
Sen ne günahlar silensin,
Tövbeliyi affedensin
Tövbe ettim, tövbe ettim.

Geçti ömür oldu yalan,
Size öğüt arta kalan,
Daras yeter oldu olan,
Tövbe ettim, tövbe ettim.

Zübeyir Daras

Türkü Söyleriz

Gün olur da senle bir gün bir evde,
Mutfakta salonda yatakta bile,
Şokakta caddede her an her yerde,
İnşallah ikimiz türkü söyleriz.

Uzak değil yakın günün birinde,
Gözlerin gözümde elin elimde,
Sazımın telinde benim dilimde,
Alemin önünde türkü söyleriz.

Bir gün gelecek demiştim ben sana
Alemin önünde türkü söyleriz
Baksın cümle alem sen ile bana
Söylenen türkünün sözü ikimiz.

Zübeyir Daras

Umudunu Tut

Bir kızılık vurur dağların üstüne,
Şafak derler buna, haberdir bahtıma.
Serilir göğe bir güzel manzara,
Bir güneş doğar kızılın ortasına.

Kızılık umuttur geceyi bitiren,
Güneştir seni alıp bana getiren,
Hasretleri ellerimizde eriten,
Bir ışık serilir gecenin üstüne.

Ey canan sen umudu yok mu sanırsın?
Bakma gündüze geceden aldanırsın,
Yak ki kül olsun yüreğin; kazanırsın,
Bir yavrun olur alırsın kucağına.

Zübeyir Daras

Unutmadım Ben Köyüm

Dağlarının taşlarının kadrini
Unutmadım biliyorum ben köyüm
Gurbet ele sürgün ettim ben beni
Senden özür diliyorum ben köyüm.

Geceleri yatağa yattığımda
Süzülen gözleri kapattığımda
Ta burdan o diyara baktığımda
Hasretinden ölüyorum ben köyüm.

Has bağlarda yeşerince bayırlar
Sarı çiçek donanınca çayırlar
Koyunlar meleşir kuzular oynar
Şimdi burdan gözlüyorum ben köyüm.

Bağrıma basmışım kara bir taşı
Yatakta dökerim gözümde yaşı
Kösere başına yaksam ataşı
Yüreğimi közlüyorum ben köyüm.

Hazıranda kirazların alarır
Ağustosta üzümün sararır
Para dersin bu aylarda bolarır
Bol kazançlar diliyorum ben köyüm.

Hacı ağanın kahve dolar taşardı
Arta kalan Kel Kadir'e düşerdi
Birde şimdi Murat Sayın yeşerdi
Tahta götü geçiyorum ben köyüm.

Bayramlarda toplu namaz kılmayı
Sarı Osman'a toplu iğne salmayı
Çapbacanan dağda mazot çalmayı
Hatırlayıp gülüyorum ben köyüm.

Büyükleri küçüğünden aksiler
Çay yolunda bira dolu taksiler
Artısından çoktur amma eksiler
Her halinin özlüyorum ben köyüm.

Site yapmış yeni yetme çocuklar
Bir nebzedeki yakın olmuş uzaklar
İstanbul'da dernek kurmuş uşaklar
İnternette izliyorum ben köyüm.

Mevla'm daha neler eyler bekleyin
Olur olmaz büyük sözler söylemeyin
Siz siz olun gurbet ele getmeyin
Ne haldeyim bilmiyorum ben köyüm.

Kim demiş ki gidip seni unuttum
Senden ayrı bir diyarı yar tuttum

Ben kendimi sevdan ile avuttum
Rüyalarda geliyorum ben köyüm

Zübeyir Daras

Uyan Yarım Kan Uykulardan

Yatarım, kalkarım yanımda yoksun,
Uyan yârim uyan kan uykulardan.
Yok mudur izinin, çok mu uzaksın?
Uyan yârim uyan kan uykulardan.

Bayramlarda, törenlerde bekledim,
Günleri, ayları yıla ekledim,
Duy şu figanımı seni özledim,
Uyan yârim uyan kan uykulardan.

Yok mudur döşeğin pamuk sereyim,
Susamış canına bir su vereyim,
Kapın bacan yok mu aç da göreyim,
Uyan yârim uyan kan uykulardan.

Ataş mı düştü kurumuş otların,
Başucunda yosun tutmuş taşların,
Felek senin böyle midir işlerin?
Uyan yârim uyan kan uykulardan.

Kapımın önünde durur yokluğun,
Bazen alev olur vurur yokluğun,
Bazen yârine gurur yokluğun,
Uyan yârim uyan kan uykulardan.

Niye kalkmıyorsun yatağın mı yer,
Tutup kaldırayım ellerini ver,
Yavrum çok küçüktür babam yok mu der,
Uyan yârim uyan kan uykulardan.

İşığım sönüp de benzim soldumu,
Melekler çevirir sağım solumu,
Cennet'i ala da gözle yolumu,
Uyan yârim uyan kan uykulardan.

Gözlerimde yaş kalmadı sağıldı,
Uykularım tutmaz oldu dağıldı,
Senin uykun böyle ağır değildi,
Uyan yârim uyan kan uykulardan.

Soysuzlar dağlarda azmış kudurmuş,
Komutan mehmede emir buyurmuş,
Sen ne yatarsın koş, ey ulu derviş,
Uyan yârim uyan kan uykulardan.

Daras ülkesinde yoksul bir fani
Yük eyler kendine mazlum derdini,
Halkın acısıyla yakar kendini,
Uyan yârim uyan kan uykulardan.

Zübeyir Daras

Ümidim Var Yar Gelir

Dostum bana yar gelmez deme.
Ümidim var yar bi gün gelir!
Şus beni yaşarken öldürme.
Ümidim var yar bi gün gelir!

Saçım başım kar beyaz olsa,
Belim bükülse yüzüm solsa,
Yaşım yetmiş sekseni bulsa,
Ümidim var yar bi gün gelir!

Şu dağların karı erisin,
Dereler muradına ersin,
Kuru dallar çiçeğin versin,
Ümidim var yar bi gün gelir!

Yarin girmiş telli duvağa,
Dönmez derler sana bir daha,
Gelin olsa kara toprağa,
Ümidim var yar bi gün gelir!

Can ince iğneden geçince,
Ecel şerbetini içince,
Üstümde zambaklar açınca,
Ümidim var yar bi gün gelir!

Aşığın canı ümididir,
Ümitsizlik ölüm gibidir,
Aşk bir olmazı beklemedir,
Ümidim var yar bi gün gelir!

Daras bilmem bu nasıl hile,
Aşk oynarım hayırsız ile,
Hiç şansım yok bile bile,
Ümidim var yar bi gün gelir!

Zübeyir Daras

Ve Tanrı Sordu...

Ahirettesiniz;
Cennet te mi? Cehennem de mi?
Daha belli değil yeriniz.
Ve Tanrı sordu;
Biriniz dünyaya geri gideceksiniz,
Parmak kaldırır mıydınız?
İyi düşünün...

Ve kimse parmak kaldırmadı.
Ve Tanrı size sordu;
Ya sen, ya seç birini!
Kimi gönderirdiniz?
İyi düşünün...

Ve Tanrı bana sordu;
Ya sen, ya seç birini!
Ben Hz.Adem'i seçerdim
Çünkü, o yalnızlığı en iyi bilendir,
Çünkü, o kendini eşleyebilendir.
İyi düşünün...

Zübeyir Daras

Vurma Bana

Efkarlıyım vurma bana,
Sözün dokundurma bana,
Zaten beni ben döverim,
Birde sen el vurma bana.

Sen gurbeti ne sanırsın,
Düşde gör sende anlarsın,
Saksılarda çiçekleri,
Köyündeki gül sanırsın.

Bir baraka birde yazı,
Bahçasında domatezi,
İki koyun iki guzu,
Geceleri rüya bana.

Saldım anam sözlerimi,
Sildinizmi izlerimi,
Ağlar iken gözlerimi,
Köyümdeki göl sanırsın.

Bestelenmiştir

Zübeyir Daras

Yabancı

Gözünü yollardan ayırmıyorsun,
Bir beklediğin mi var ey yabancı?
Göğsünü çekiyor ah ediyorsun,
Bir özlediğin mi var ey yabancı?

Gözlerin donuyor dalgın bakıyor,
Sigara bitiyor yine yakıyor,
Neden gözlerinden yaşlar akıyor?
Senin de bir kaybın var ey yabancı.

Belli ki yabancı sen boş değisin,
Derdimi söylesem dert dinler misin?
Dünyada kaybeden bir tek sen misin?
Benimde bir kaybım var ey yabancı.

Dinle; şu gönlüme ne hançer yedim,
Ölümüne sevdim ayrılmam derdim,
Ecel benim dedi toprağa verdim,
Benimde bu kaybım var ey yabancı.

Bestelenmiştir

Zübeyir Daras

Yine Yoksun

Eller yine bayram yapıyor bugün
Sen bu yılda yoksun üzgünüm üzgün,
Bekledim bu sene bayramım olsun
Sen yine mi yoksun üzgünüm üzgün.

Gelecek bayrama gün sayayım mı?
Divane gönlümü avutayım mı?
Ben bu bayramları unutayım mı?
Sen niye hep yoksun üzgünüm üzgün.

Bir ömür istedim hiç bulamadım,
Bir kez olsun öpüp koklayamadım,
Yalancıkıktan olsun darılamadım,
Ömür boşa gitti üzgünüm üzgün.

Bir ela gözlüye bağlandım kaldım
Kendimi sevdadan yokluğa saldım
Beklemek denen bir oyuna daldım
Ne bitmez oyunmuş üzgünüm üzgün.

Zübeyir Daras

Yüregimde Pranga

Söyledim gardiyana,
Geldiğinde haber ver;
Gelmedi dediler sana...
Oturdum yatağıma,
Sarıldım cıgarama,
Duman doldu odama...
Ellerimde pranga,
Çıkamam duvarlara,
Ben mi geleyim sana? ...
Hayırlı olsun,
Ben deli oldum,
Akıllı olanlara...
Vedalar olsun,
Ah! Ardımsıra,
Deli olanlara...

Geçen gün haber salmış,
Dön diyor babam bana,
Gelemem oralara...
Ah! yüregim mahpusta
Adım ayak altında,
Dönüşüm yasak baba...
Yüregimde pranga,
Çıkamam duvarlara,
Nasıl döneyim baba? ...
Hayırlı olsun,
Ben deli oldum,
Akıllı olanlara...
Selamlar olsun,
Ah! Ardımsıra,
Deli olanlara...

Bestelenmiştir.

Zübeyir Daras

Zirai Katliam

İlkokula giderdim;
Bir kara donum vardı, hep onu giyerdim.
Okuldan çıktımı koşardık harmanlara;
Buğday sapları serilmiş, öküzler koşulmuş,
Dövenlere binerdik.
Samanlıklar sıra sıraydı;
Saçaklar serçe yuvalarıyla doluydu,
Yetmezdi saçaklar, kerpiç araları oyulmuş,
Sanki serçeler apartmanlarda oturuyordu.
Uçmayı yeni deneyen serçe yavruları sekerdi önümüzde,
Koşardık arkalarından, tutardık,
Oper koklardık, göklere atardık,
Onlara uçmayı biz öğrettirdik sanki,
Ne de çoklardı...
Tatillerde hayvanları otlatırdık;
Tarlalar, kırlar, çiçekli otlarla doluydu,
Bin bir türlü çiçekler toplardık.
Kavak ağaçları karga sürüleriyle doluydu,
Pek sevmezdik seslerini.
Bağda bahçede yardım ederdik herkese.
Domates, patates, soğan, ne ararsan vardı.
Üçlü beşli oluklardan sular akardı.
Öğle olunca açardık torbamızı, yalnız ekmek vardı,
Lahana dalından tabak yapardık,
Domates, yeşil soğan, hıyar toplardık,
Ekmegi de ıslayınca oh o ne sofraydı...
Üstünede aklımızca üzüm, elma ne rasgelirse çalardık.
Büyümüşüz...
Okullar bitti, memur olduk;
Ben ziraatçı oldum.
Bitki koruma, zirai ilaçlama derken fark ettim...
Eyvah! Biz ne yapıyoruz?
Böcekleri yok etmek için zehir saçtık topraklara.
Bir gün, bir çiftçi serpmiş tarlanın yüzüne zehirli yemi,
Ölen böcekleri yemek için inmiş karga sürüsünü,
Eliyle gösterdi ve bak dedi;
- kargalarında anasını belledim!
Görünce arkamı döndüm; bakamadım...
Ben deyim elli siz deyin yüz,
Kimi ölmüş kimi can çekiyor,
Ona bu yolları biz öğretmiştik.
Ah! Zirai ilaçlar...
Ah! Ziraatçılar...
Ne yaptınız?
Ne yaptık biz?
Hani benim serçe sürülerim?
Hani benim çirkin sesli kargalarım?
Nerde? Tarlalarda seken leyleklerim nerede?
Adı batsın bu mücadelenin...
Kim biliyor?
Domatesle biberle aldığı zehirleri?
Ne sebzelerle ne meyvelerle ve daha neleri? ...

Kim biliyor bu yüzden zay olan bebeleri?
Kim biliyor kim?
Var bilenler var;
Bu zehri yapanlar, bu zehri satanlar biliyor,
Paraya tapanlar biliyor,
Ve birde tilki uykusuna yatanlar biliyor...
Geç kaldın akıl; gel dön!
Dön organik tarım,
Dön de;
Suyun temizleyemediği domatesi,
Soğanı, üzümü, biberi,
Yine eskisi gibi,
Kelem dalından tabağıma doldurup,
Kopardığım yerde yiyeyim,
Silmeden yıkamadan...

Zübeyir Daras